

LETO 1940
ŠTEV. 1.

Poštšina plačana
v gotovini

Salezijanski **VESTNIK**

*Glasilo za salezijansko
sotrudstvo*

ČEŠČENJE PRESV. SRCA JEZUSOVEGA

Debelo tiskana številka zaznamuje skupino; prva za njo opravilo, druga dan, kdaj naj se opravi zadostilno sv. obhajilo. — Vsak naj si zapomni, h kateri skupini spada. Kdor bi ne mogel opraviti zadostilnega sv. obhajila v določenem dnevu, naj si izbere drug dan.

V februarju: 1. 4, 15 — 2. 6, 12 — 3. 5, 22 — 4. 2, 10 — 5. 6, 9 — 6. 4, 1
7. 1, 23 — 8. 5, 13 — 9. 3, 25 — 10. 7, 20 — 11. 2, 7 — 12. 5, 18 — 13. 4, 8
— 14. 6, 5 — 15. 2, 16 — 16. 4, 29 — 17. 5, 4 — 18. 3, 11 — 19. 2, 27 — 20.
5, 3 — 21. 1, 6 — 22. 7, 2 — 23. 5, 14 — 24. 6, 14 — 25. 3, 21 — 26. 4, 26 — 27.
7, 19 — 28. 2, 28 — 29. 9, 17 — 30. 4, 7 — 31. 1, 24

Novi častilci:

14. 6. 15. — Katra Benedičič J. Smole.

Ali poznate dragocene obljube, ki jih je božji Zveličar dal svojim častilcem? Kako so množične in dragocene! Zveličar obljublja častilem njegovega Srca časno in večno srečo. Ali jo hočete? Pristopite k častilem presv. Srca.

Kdor se želi vpisati med častilce, naj pošlje svoje ime na „Vodstvo salez. sodeluštva, Rakovnik, Ljubljana 8.“ Istotam dobite knjižice „Devet služb.“ Knjižica s pošto vred stane din 1.50, deset skupaj din 5.50.

Naši umrli sodeluštvi in sodeluštvice:

Vidmar Jozefa, Bučočevci
Šijanec Apol., Sv. Jurij ob Ščavnici
Sodja Marjeta, Borjuše
Kralj Tereza, Iljaševci
Vrhovnik Marija, Ostiški vrh
Drofenik Lucija, Sv. Barbara
Mezež Marija, Ljubljana

Petrič Katarina, Kranj
Gram Marija, Znanovec
Črnič J., Ljubljana
Priatelj Neža, Ponikva.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni pokoj!
(300 dni odpustka.)

V Lukovici se je preselila k Bogu marljiva sodeluštva Smrtnik Lucija. Polna gorečnosti za čast božjo je pridno pomagala salezijancem ter storila vse, kar so ji dopuščale zmožnosti. Še pred kratkim je bila na Rakovniku

in nabrala novih predmetov za nana nica jo je položila na bolniško posteljo nica jo je položila na bolniško posteljo in jo podrla sredi najlepših načrtov. Naj se veseli pri Mariji in sv. Janezu Bosku, katera je tako vneto častila!

VAZNO!

VODSTVO SOTRUDSTVA OPOZARJA NA SLEDEČE:

1. Kadar kaj naročate, nikar ne pozabite podpisati se. Sporočite tudi kraj, kjer stanujete, to je vas, ulico in pošto.
2. Vse dopise in pošiljke naslavljajte na „Vodstvo salezijanskega sodeluštva, Rakovnik — Ljubljana 8“.
3. Kadar pošiljate denar, Vas vljudno prosimo, da nam namen pošiljke sporočite ali v pismu ali na karti, najboljše in najbolj poceni pa je, če napišete zadaj na položnici, posebno če pošiljate za več namenov hkrati. S tem nam omogočite hitro in točno poslovanje.

„... in mir ljudem na zemlji!“

ilo je tisti čas, ko so zapele angelske trobente in naznanile pastirjem na zeleni judovski dobravi, da se je preselilo nebo na revno zemljo.

Med veliko svetlobo in neizmerno sladkim petjem so rajajoč prinesli angelci na zemljo nebeško poslanico miru. „...in mir ljudem na zemlji!“ je odmevalo med zvonkim glasom angelških trobent.

„Mesija se je rodil v jasicah v zapuščeni betlehemiški štalici,“ je šlo tiste dni od ust do ust.

Nihče se ni čudil. Vsakdo je razumel, da mora tako biti. Kako bi pač mogli ponesti angelci z božjim Zveličarjem mir med razburkani svet, med vršče

ulice in zakotne beznice! Kako bi ga mogli oznanjati v razkošno razsvetljenih dvorinah, kjer se z vinom in strastjo napajajo oni, katerim je božje kraljestvo tako zelo daleč!

Kristus je hotel daleč proč od vrvenja ljudi, daleč od ošabnih in napuhnenih. Hotel je, da naj božji angeli nemoteno oznanjajo veliko poslanico o miru vsevdilj in vsešir tja do konca sveta, do njegovega novega prihoda.

Tako sta prišla Kristus in mir na zemljo v eni in isti noči... Ostala sta neločljivo združena.

Pa ljudje so zlobni in ne marajo razumeti tega, kar jim je v blagoslov. V vseh časih so preganjali Kristusa, začeni z njegovim rojstvom. Ko je bil še v Materinem naročju, je moral bežati pred krutim Herodom. Umaknil se mu je Zveličar, umaknil se je tudi mir: po judovski deželi pa je nastal strašen krik kruto oropanih mater.

Vse njegovo življenje na zemlji so ga preganjali, preganjali tako dolgo, da so ga končno pregnali s te revne zemlje: na križu razpet je izdihnil. Odšel je za vedno in z njim je izginil tudi mir. In posihmal ga zastonj tavajoč iščemo po trdi zemlji.

Pa je vedel Kristus v svoji dobroti, kako zelo smo ga potrebni. Ostal je med nami skrit in neviden; spoznajo ga le oni, ki ga v močni in trdni veri gledajo v beli hostiji. Njim, ki ga uživajo, se zopet naseli mir v duše.

Spet smo tako blizu božični skrivnosti: Kristusu in miru. Z močno vero, trdnim zaupanjem in gorečo ljubeznijo pričakujmo novega prihoda božjega Zveličarja! Odprimo mu svoje srce, da se bo z njim vred navelil tudi mir v naše razburkane duše!

Novoletno pismo **vrhovnega predstojnika salezijanskim** **sotrudnikom in sotrudnicam**

Zaslужni sotrudniki in sotrudnice!

S hvaležnim srcem voščim v imenu salezijanske družine vam in vašim dragim srečno ter večnih in časnih dobrot polno novo leto 1940.

Že dalj časa sem se veselil tega dneva, ko sem vam hotel razodeti načrte, kako bi slavili stoletnico salezijanskih mladinskih domov. Toda žalostni dogodki zadnjih mesecev so nas prisilili, da moramo s temi načrti počakati boljših časov. Naj se zgodi volja božja!

Namesto tega pa mi dovolite, da vam na pobudo sv. očeta Pija XII. kar najbolj priporočim, da pomnožite molitve za ljubi mir na svetu, zlasti še v Evropi. Daj Bog, da bi vas mogel čim prej povabiti k velikim slovesnostim, ki naj bi se vršile l. 1941.

Naše delo v preteklem letu

Zdaj naj vas seznanim z delom, ki ga je salezijanska družina z vašo podporo izvršila v preteklem letu. Imeli smo vesele in žalostne dni.

Predvsem se hvaležno spomnimo blagopokojnega papeža Pija XI., ki je vedno tako očetovsko ljubil sinove sv. Janeza Boska. Njegov spomin med nami bo večen. Spodbujal nas bo, da se bomo z vso vnemo zavzemali za uresničenje njegovih velikih načrtov v korist Cerkve in človeške družbe.

V teh težkih in nevarnih časih je božja previdnost poslala Cerkvi drugega velikega papeža, Pija XII. Njegova izvolitev je ves svet navdala z veseljem in upanjem. Ker sem prepričan, da ste tudi vi takih misli, vas pozivljam, da se otroško vdano strnete okrog novega sv. očeta in goreče prosite Boga, naj ga obilno razsvetljuje in kreпча v teh žalostnih časih.

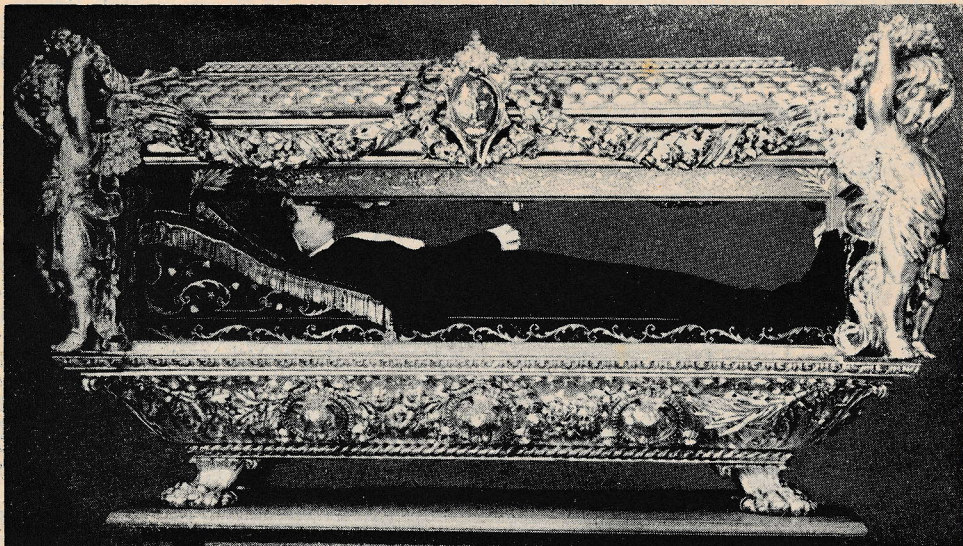
Nadalje vam z veseljem sporočam, da smo navzlic velikim težavam povsod obdržali vse postojanke, vzeli smo pod streho na tisoče zapuščenih otrok in sirot. Delo v misijonih smo uspešno nadaljevali, dasiprav nas je stalo težkih žrtev in naporov. V zavodih za redovne, duhovske in misi-

jonske poklice smo vzdrževali na tisoče mladih fantov, ki se pripravljajo na apostolat.

Preteklo leto je bilo v znamenju slovesnosti na čast bl. Marije Mazzarello. Vseponsod so jih obhajali z veliko gorečnostjo, prinesle so mnogo duhovnih sadov. Obenem so te slavnosti pokazale, kako so hčere Marije

z zanosom vstajajo iz ruševin salezijske ustanove. Ni se še razkadil dim, ni še ugasnil ogenj, ki so ga zanetili sovražniki Boga in domovine, ko že rastejo nova središča, kjer se bo vzgajal mladi rod osvobojene Španije.

Zelo nas je razveselilo tudi, ko je sv. oče povzdignil v škofovsko

Dragocena krsta (urna), v kateri počivajo zemeljski ostanki bl. Marije Mazzarello v cerkvi Marije Pomočnice v Turinu.

Pomočnice povsod priljubljene, spoštovane in upoštevane. To je pač uspeh njihovega dela in požrtvovalnosti.

Naš ponos

Neizmerno veselje nam je pripravila osvoboditev in zmaga na Španskem. Junaštvo, ki so ga pokazali tisočeri španski duhovniki, redovniki, redovnice in katoličani vseh stanov, ko so umirali za vero, bo ostalo zapisano med najslavnejšimi deli v zgodovini sv. Cerkve in plemenitega španskega naroda. Tudi naša družba je ponosna, da se blesti med temi junaki tudi 110 salezijancev, 2 hčere Marije Pomočnice in dolga vrsta bivših gojencev in sotrudnikov.

Kri mučenikov je vedno rodovitna. Z veseljem gledamo, kako vseponsod

čas štiri nove salezijance. Mgr. Alojzij Laravoire Morrow je bil imenovan za misijonskega škofa v Krišnagarju v Indiji; mgr. Jožef Luzato za apostolskega vikarja v Dorni v Cirenaiiki; mgr. Franc Iturriza za škofa v Coru v Venezueli; mgr. Jožef Sak za apostolskega vikarja v Sakanii v Belgijskem Kongu. Našim novim škofom pristrčno častitamo in jim obljublamo, da bomo zanje molili, da bodo mogli uspešno vršiti svoje vzvišeno poslanstvo. Obenem se vdano zahvaljujemo sv. očetu za veliko dobroto in tudi njemu obljublamo, da bomo ostali zvesti otroci sveče matere Cerkve in Kristusovega namestnika na zemlji.

V nemajhno radost nam je bilo, da smo mogli tudi letos vzlic silnim težavam in stroškom poslati v misi-

jone nad 150 salezijanskih misijonarjev in nad 100 hčera Marije Pomočnice.

Dalje nam je uspelo nadaljevati delo pri povečavi in obnovi bazilike Marije Pomočnice. Prve dni decembra so bila končana dela v srednji ladji. Istočasno je bila dovršena kapela bl. Marije Mazzarello, ki jo krasi prelep marmornat oltar z dragoceno skrinjo, v kateri so shranjeni njeni sveti ostanki. Obnovljeni in božji službi izročeni sta že tudi kapeli Srca Jezusovega in sv. Frančiška Saleskega, kakor tudi kapelica Marijinega prikazovanja, ki je pravi biser cerkvene umetnosti.

Za vse to se moramo pristrčno zahvaliti Gospodu in velikodušnim srcem, ki so s svojimi darovi omogočila obnovitvena dela.

Trde preizkušnje

Toda kakor ni rože brez trnja, tako ni veselja brez žalosti. Smo pač na zemlji.

Leto 1939. se je začelo, ko je divjala krvava vojska na Španskem in Kitajskem. Naš vikariat v Šiu Čovu je zaradi pogostnega bombardiranja utrpel veliko škodo; nekatere ustanove smo morali začasno ukiniti, pri drugih pa delo znatno omejiti. Daj Bog, da bi se našlo čim več velikodušnih src, ki bodo pomagala težko preizkušnemu misijonu.

Dne 25. januarja je hud potres razdejal eno izmed najrodovitnejših čilskih pokrajin. Pri tem je bilo delno porušenih tudi več naših zavodov, ki so utrpeli ogromno škodo.

Med tem je postajal mednarodni položaj v Evropi vedno neznosnejši, vedno bolj dušec. Končno se je v septembru odigrala strašna žaloigra, pri kateri je izginila junaška Poljska.

Še danes ne vemo nič gotovega, kaj se je zgodilo z 42 salezijanskimi zavodi in z 10 zavodi hčera Marije Pomočnice, ki so cveteli v tem plemenitem narodu. Redke novice, ki prihajajo, so vse silno žalostne. Brez dvoma je bila to najtrša in najbolj

boleča preizkušnja v preteklem letu.

Zato mi dovolite, zaslužni sodelavci in sodelavnice, da vam prav goreče priporočim v molitev naše drage sinove na Poljskem kakor tudi vse one, ki jih je vojska potegnila v svoj pogubni vrtinec. Da bi vendar kmalu vsem zasijala tako zaželena zarja mira!

Novе ustanove

SALEZIJANCI smo v letu 1939. na novo odprli 26 zavodov. Predvsem vam moram omeniti zavod, ki ga zidamo v don Boskovi rojstni vasi v Becchijih. To bo res veličastna ustanova, ki vam upam o njej kmalu kaj več povedati.

Dalje nam je božja previdnost naklonila, da smo z vašo pomočjo odprli še tele zavode: v Italiji 5, v italijanski Severni Afriki (Cirenaika) 10, v Belgijskem Kongu 2, na Francoskem 1, na Moravskem 1 (Brno), na Ogrskem 1, v Palestini 1, v Braziliji 2, na Kubi 1, v Dominikanski republiki 1, v Urugvaju 1.

HCERE MARIJE POMOČNICE so odprle 17 novih postojank. V Italiji 7, na Španskem 2, po 1 pa v Belgiji, na Portugalskem, v Indiji, na Japonskem, v Argentini, Ekvadorju, v Peruju in v Venezueli.

Naročilo

Samo troje stvari naj vam na kratko označim.

1. Pomagajte nam pri vzdrževanju naših sirot in podpirajte zavode za vzgojo naraščaja.

2. Še velikodušno prispevajte za obnovo Marijinega svetišča.

3. Naredimo veselje sv. očetu. Kakšno? Takoj vam povem.

Sveti oče Pij XII. v svoji prvi okrožnici dne 20. oktobra našteva med sredstvi, ki naj današnja družbo ozdravijo in razpršijo zmote, tudi apostolsko prizadevanje vseh neduhovnikov, zlasti v družinah. S prelepimi besedami sv. Avgušтина spodbuja starše, da naj skrbijo za verski pouk v družini, posebno pri otrocih.

Dovolite mi, o zaslužni sotrudniki in sotrudnice, da spričo tega papeževga naročila poudarim, da ima naša stoletnica, ki jo mislimo praznovati, ravno ta namen, da proslavimo zgodovinski 8. december 1841., ko je don Bosko položil temelj svojemu poučevanju krščanskega nauka.

Zato sem prepričan, da bo sv. očetu v veliko veselje — in sv. Janez Bosko vas bo blagoslavljal iz nebes — če boste letos posebno marljivo skrbeli

zadevanje res uspelo, vam sporočam, da bo v ta namen letos Vestnik objavljajal primerna navodila in priporočal knjige, ki vam pri tem utegnejo koristiti.

Zaslužni sotrudniki in sotrudnice! Prepričan sem, da sem vam s tem priporočilom dal dober nasvet za večno življenje. Zato si vzemite to kot vezilo za leto 1940. Z don Boskovimi čustvi v srcu vam ponavljam, da s tem, ko vas vabimo, da bi

Podsused: Relief sv. Janeza Boska nad glavnim vhodom v cerkev v Podsusedu. Umetnina je delo akademskega kiparja Tineta Kosa iz Ljubljane in dar stenjevskega župnika g. Jos. Mokroviča.

za verski pouk vaših otrok in vseh tistih, ki ste pred Bogom zanje odgovorni.

Papeži so že ponovno naglasili, da je verska nevednost in nepoučenost najhujše zlo, ki razjeda današnjo družbo. Ko bi ljudje Boga bolj poznali, bi ga gotovo tudi bolj ljubili; in ko bi njegove pravične in ljubezni polne postave tudi zvesto spolnjevali, bi sonce miru večno sijalo in ogrevalo tako posameznike kakor narode.

Ker želim, da bi to plemenito pri-

sodelovali pri naših načrtih, ne nameravamo drugega, kot da vam v dejanju pokažemo svojo globoko hvaležnost: želimo, da bi bili deležni ne samo naših molitev, ampak tudi zasluženja našega apostolata.

H koncu želim vam, vašim družinam ter vsem vašim prizadevanjem in načrtom obilo božjega blagoslova, medtem ko sem vedno

Vaš hvaležno vdani v Gospodu Turin,

24. dec. 1939. duh. P. RICARDONE

Vsem blagim sodelavnikom in sodelavnicam želimo prav vesele, blagoslova polne božične praznike in prav srečno novo leto 1940. Hkrati se zahvaljujemo za mnogoštevilne v letu 1939. prejete dobrote in prosimo še nadalje za ljubeznivo naklonjenost. V skupnosti je moč.

Vodstvo sotrudstva.

Zakon je božja ustanova

(Iz okrožnice Pija XI.: O krščanskem zakonu.)

Žalostiti nas mora, ko gledamo, kako se zakon, ta božja ustanova, zlasti dandanes mnogokrat in mnogokje zaničuje in ponižuje.

Ne več skrivaj in v temi, ampak javno, brez čuta sramu, v besedi in pismu, v gledaliških igrah vsake vrste, romanih, v ljubavnih in humorističnih povestih, v kinematografskih predstavah in radijskih govorih, kraško z vsemi iznajdbami novejši znanosti se svetost zakona ali tega ali zametuje; razporoke, prešuštva, najhujše pregrehe se ali proslavljajo ali vsaj slikajo tako, kakor da v njih ni krivde in sramote. Ne manjka tudi knjig, ki se brez sramu imenujejo znanstvene, ki pa imajo v resnici navadno le neki videz znanstvenosti, da bi lažje našle pot do bravecev. Nauki, ki se v njih zagovarjajo, se razglašajo za najvišje pridobitve modernega duha, namreč tistega duha, ki je menda iz same ljubezni do resnice zavrgel vse predsodke starejših in med te zastarele nazore vrgel in spravil tudi krščanski nauk o zakonu.

S temi nauki se zastrupljajo vse vrste ljudi, bogati in ubogi, delavci in gospodarji, učenjaki in neuki, samski

in zakonski, častiveci božji in božji sovražniki, odrasli in mladi; tem se še posebno nastavljajo zanke, ker jih je lažje zaplesti in ujeti.

Sicer ne gredo vsi zastopniki takih novih nauk do skrajnih posledic nebrzdane sle; nekateri skušajo tako rekoč sredi pota obstati in menijo, da je treba v naših časih le v nekaterih zahtevah božje in npravne postave nekaj popustiti. Pa tudi ti so, bolj ali manj zavedno, odposlanci tistega našega sovražnika, ki se vedno trudi prisejati ljujko med pšenico. Mi torej, ki Nas je hišni oče postavil za čuvarja svoje njive in ki Nas strogo veže sveta dolžnost paziti, da dobrega semena ne zaduši plevel, Mi smatramo, da je Sv. Duh Nam govoril one tehtovite besede, s katerimi je apostol Pavel opominjal svojega ljubljenelega Timoteja: „Ti pa stoj na straži... Spolni svojo službo... Oznanjaj besedo, nastopaj, bodi prilično ali neprilično; prepričaj, svari, opominjaj z vsem potrpljenjem in učenjem“ (2 Tim 4, 2-5).

Ker je pa potrebno sovražne prevare odkriti, da se jih je mogoče ogibati, in ker je zelo koristno ne-

oprezne na zanke opozoriti, zato ne smemo popolnoma molčati, dasi bi najrajši teh sramotnih reči niti ne imenovali, „kakor se spodobi svetim“ (Ef 5, 3).

Osnovna zmota

Začnimo torej pri izviru tega zla. Glavna korenina je v trditvi, da zakona ni ustanovil početnik narave in da ga Kristus Gospod ni povišal v čast pravega zakramenta, ampak da so ga iznašli ljudje. Nekateri trdijo, da v naravi sami in njenih postavah niso našli ničesar o zakonu, ampak da so zasledili le sposobnost dajati življenje in silni nagon tej sposobnosti kakorkoli zadostiti. Drugi pa priznavajo, da so v človeški naravi nekaki začetki, nekakšne klice pravega zakona, češ da ne bi bilo zadostno preskrbljeno za dostojanstvo zakoncev in za naravni namen rodnje in vzgoje zaroda, ako bi se ljudje ne združili v neko stalno zvezo. Kljub temu pa tudi ti uče, da je zakon sam, kolikor presega te klice, pod vplivom raznih vzrokov iznašel samo človeški um in ga je ustanovila samo človeška volja.

Kako hudo pa se vsi ti motijo in kako sramotno daleč so od prave poti, je že jasno iz vsega, kar smo v tej okrožnici razložili o izvoru in bistvu zakona, o njega namenih in dobrinah. Da so te izmišljenine zelo nevarne, je razvidno tudi iz posledic, ki jih njihovi branitelji sami iz njih izvajajo. Ker so postave, naredbe in navade, ki urejajo zakonsko življenje, nastale, kakor pravijo, izključno po človeški volji, zato so po njih nauku tudi edino njej podložne in jih morejo in morajo ljudje po mili volji in po časovnih razmerah postavljati, spreminjati in tudi odpravljati; spolna sposobnost pa, ki je z naravo samo dana, je prav zato nekaj svetjšega in dalje segajočega kakor zakon, zato da se more udeleževati v zakonu in izven zakona, tudi brez ozira na njega namene, tako da bi razbrzdanost nesramne ženske imela skoraj iste pravice, ki jih ima čisto materinstvo zakonske žene.

Po teh načelih so prišli nekateri tako daleč, da so si izmislili nove načine zvez, ki naj bi bile po njih mnenju sedanjim ljudem in razmeram primerne. Takšne nove oblike zakona naj bi bile: „začasni zakon“, „zakon na poskušnjo“, „tovariški zakon“. Za ta „zakon“ zahtevajo popolno svobodo in vse pravice pravega zakona, toda brez nerazdružne vezi in brez zaroda, ako ne bi potem oba dela te svoje življenjske zveze spremenila v polnopravni zakon.

So celo taki, ki hočejo in silijo, da bi se te strašne zablode s postavami priznale ali vsaj z javnimi navadami in ustanovami narodov opravičile, a se zdi, da niti ne slutijo, kako malo je v vsem tem tiste novejšje kulture, s katero se tako ponašajo, da je marveč vse to le izraz neizrekljive pokvarjenosti, ki bi tudi brez dvoma privedla kulturne narode do barbar-skih navad nekaterih divjih plemen.

Podsused: Klicanje Svetega Duha pred blagoslovom novega svetlišča

Posvečuj Gospodov dan

(Sklep KKK glede nedeljskega dela.)

Nedelja in praznik sta Gospodov dan, zato jih je treba posvečevati. Z nedeljo stoji in pade krščanstvo. Nedelja ni dan zabave, pač pa dan počitka. Po vojni se je razpaslo nepotrebno delo ob nedeljah v tovarnah, zidanje novih stavb, tovarne vožnje in kmečko delo. KKK proti temu oskrujenju Gospodovih dni odločno protestira in zahteva, da se to zlo odpravi. Zato:

1. katoliško ljudstvo resno pozivlje vse podjetnike, industrijce, rokodelce, obrtnike, kmeče in delavce, naj se zdržujejo ob nedeljah in zapovedanih praznikih vsega nepotrebnege dela! Verno ljudstvo pa naj pokaže svojo upravičeno nevoljo vsem, ki nedeljo skrunijo;

2. oblasti naj strogo zabranijo vsako delo v tovarnah in drugod, kolikor ga prepoveduje postava;

3. omeje naj se prepočostne nedeljske telovadne, športne prireditve in igre, zabave, veselice, večkrat s plesi. KKK priporoča vodstvom katoliških društev, naj sporazumno omeje čezmerno število svojih prireditev.

Peti evangelij

(Iz poročila škofa Ferranda v Assamu.)

Mesca junija je v Raliangu izbruhnila kolera. Misijonarji in sestre so z velikodušno ljubeznijo stregli okuženim bolnikom. Ker je okraj daleč od prometnih središč in se je bolezen naglo širila, so bile kar cele vasi brez zdravniške oskrbe. Zato sestre niso varčevale s trudom: pozabile so na utrujenost, pozabile na nevarnost, da se same nalezejo bolezni; hodile so od koč do koč in pomagale, z materinsko nežnostjo so skrbele za bolnike. Tako so mnoge rešile gotove smrti in pridobile marsikatero dušo za Kristusa. Njih požrtvovalne ljubezni najbrž ne bo proslavljal svetovni tisk, toda zapisana bo v knjigi življenja.

V Raliangu imamo zdravniško ambulanco, kjer razdelimo letno nad

180.000 raznih zdravil. Lahko si predstavljate nepregledno vrsto mož in žen, ki vsak dan prihajajo iz daljnih vasi po zdravila.

Božja zapoved

Nekdo je nekoč zapisal, da je v misijonih oskrba bolnikov nekaj „peti evangelij“. Božji Odrešenik je namreč rekel apostolom: „Oznanjajte... in bolnike ozdravljajte“ (Mt 10, 7).

Misijonar je oznanjevalec božje besede; toda, da bodo ljudje sprejeli verske resnice, jih mora oznanjati z jezikom ljubezni, to se pravi, da se mora z vso skrbjo zavzemati tudi za telesno bedo in revo. Zato skušamo storiti vse, kar moremo. Omenil sem zdravniško ambulanco v Raliangu. Poleg te imamo še druge, kjer vršimo po istem načinu apostolat ljubezni.

Naše sestre in usmiljenke se žrtvujejo po državnih bolnišnicah v Gauhatiju in Dibrugarju; tisoči mohamedancev in hindujcev imajo tukaj priliko občudovati, kako junaško se zatajujejo in žrtvujejo katoliške sestre. Tako mnogi najdejo pot k zveličanju ravno v šoli „petega evangelija“.

Najbolj splošno razširjeni bolezni v teh krajih sta malarija in krvava griža. Strašna je morija, ki jo povzročata! Pred nekaj dnevi sem dospel v kraj, kjer so malodane vsi prebivalci ležali po kočah; tresla jih je mrzlica. V kratkem sem izpraznil zaloge kinina; in ko sem se vrnil, je tudi mene popadla malarija. To so pri nas vsakdanje zgodbe.

Revno ljudstvo nas neprestano nadleguje za zdravila. Januarja je prišel iz Evrope dober katoliški zdravnik, ki se z veliko ljubeznijo žrtvuje in bolj revnim rad zastojni pomaga.

V načrtu imamo, da čimprej odpremo porodišnico in bolnišnico. Naši kristjani nas neprestano sprašujejo: „Kdaj boste odprli katoliško bolnišnico?“ Neki dober gospod nam je že v ta namen ponudil zelo lep prostor v mestu; toda potrebujemo še drugih dobrotnikov. Obračam se v tej zadevi s toplo prošnjo na naše dobrotnike, da nam priskočijo na pomoč. Najvažnejše je, da začnemo. Dobri Bog, ki vedno blagoslavlja dobrotnike misijonov, se ne bo dal prekositi v velikodušnosti. Naj navedem samo en zgled.

Dobro spričevalo

Neki odličen Anglež, bančni ravnatelj v Bombayu, je poslal podporo za zidavo cerkve v Tezpurju. Misijonar se mu je zahvalil in mu poslal življenjepis sv. J. Boska ter mu zagotovil, da bodo zanj molili. Vrli dobrotnik, rojen in vzgojen v anglikanski Visoki cerkvi, je že dalj časa mislil prestopiti v katoliško Cerkev. Branje don Bosko-

vega življenja ga je tako navdušilo, da je premagal zadnje ovire. Bil je sprejet v Cerkev in se je preselil v Kalkuto. Počitnice je hotel prebiti v Tezpurju, kjer se je zanj toliko molilo. Med potjo se je pomudil dva dni v naši sirotišnici v Gauhatiju. Pozneje je v svojih spominih napisal: „Ne spominjam se, da bi kdaj videl toliko popolne sreče in veselja, kolikor so ga razodevali obrazi teh malčkov, ko so se smejali.“

Iz Gauhatija se je z motornim čolnom odpeljal po reki Bramaputri v Tezpur. Poslušajmo, kakšen vtis je nanj napravil ta obisk v osrčje džungle.

„Bilo je zame razodetje: videl sem, kako se mogočno razrašča drevo svete Cerkve, ki je pognalo iz gorčičnega zrna. Videl sem kristjane, ki prehodijo velike razdalje, da se morejo udeležiti verskih praznikov in sprejeti Kruh življenja! Koliko ovir mora premagati misijonar, da izpolni Gospodovo zapoved, da zbere po cestah bedne in bolne ter jih privede na gostijo! To je res neka sveta blaznost, ki je modrijani tega sveta ne razumejo.

Komaj sem prišel v Gauhati, sem pisal prijatelju: »Molimo za to revno ljudstvo; potrebuje naših molitev!« Toda po dveh tednih, ko sem se z vlakom vračal v Kalkuto in obnavljal spomine ter premišljeval vse, kar sem videl in doživel, sem prišel do zaključka, da morajo prav za prav oni za nas moliti, ne pa mi zanje...“

Drug dobrotnik mi je pravil: „Jaz se moram vam zahvaliti za vse milosti, ki jih je prejela moja duša, odkar sem začel podpirati misijone!“

Bodite prepričani, da naši kristjani molijo vsak dan za vse prijatelje našega misijona v Assamu. Od apostolstva „petega evangelija“ si mnogo obetajo. Ni namreč lepšega dela usmiljenja, kot je pomagati misijonarju pri tem njegovem svetem prizadevanju.

Za novo leto: Neki človek je malo pred smrtjo zaklical: »Pokličite ga nazaj!« »Koga vendar?« ga vprašajo sorodniki, ki so stali okrog njega. »Čas, čas!« je dihnil umirajoči. (M M B)

PO SALEZIJSKEM SVETU

Ljubljanski odmevi

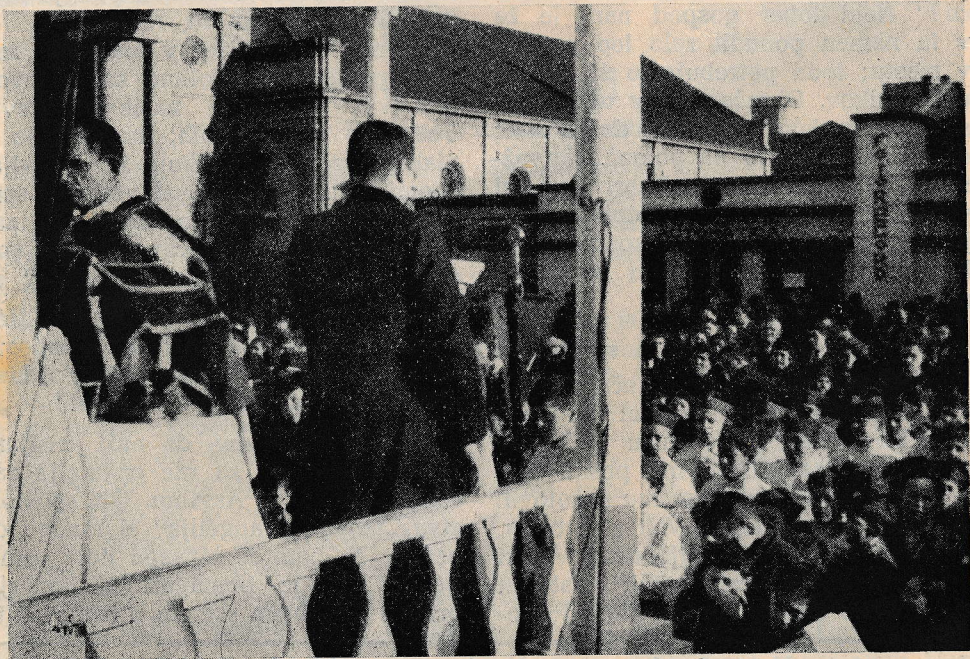
(M. Maroša. — Santiago, Chile.)

Novice o mednarodnem kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani smo z velikim veseljem sprejeli. To vam je bilo užitka za vseh 68 bogoslovcev. Slovenci — štirje smo tukaj — smo naredili za kongres pravo propagando. Ob kongresnih dneh naš „stenski dnevnik“ ni prinašal drugega kot slike iz Slovenije, Ljubljane ter iz Jugoslavije sploh. Zato so se za izid kongresa vsi zelo zanimali.

Posebno lep in vesel odmev pa je našel ljubljanski kongres v Punta

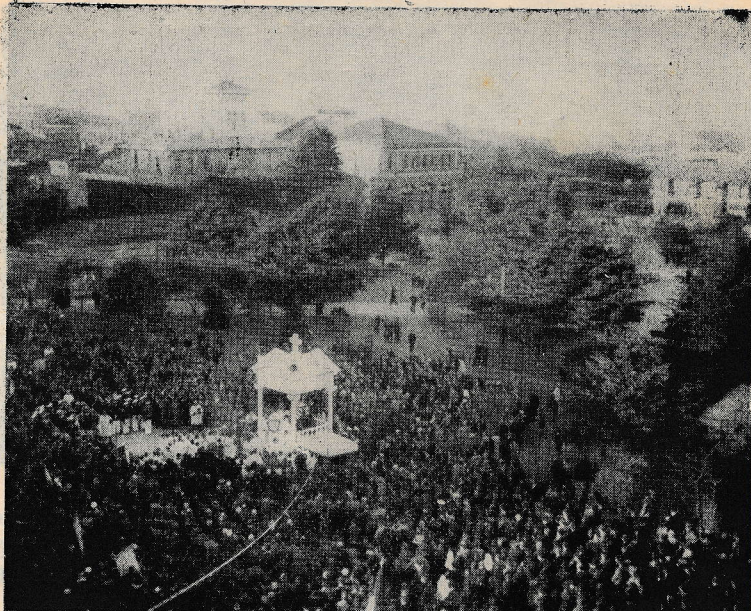
Arenasu, kjer je veliko hrvatskih izseljencev. Upam, da ste prejeli od tam kakšen dopis. (Na žalost, ga nismo! Op. ured.) Vendar mislim, da ne bo odveč, če vam tudi jaz na kratko popišem, kako so naši vrli Dalmatinci proslavili ljubljanski kongres.

Že meseca junija so se začeli zanj navduševati. Odločili so, da morajo prirediti kaj podobnega kot pred štirimi leti za evharistični kongres. Takoj so pričeli z delom. Vodil jih je preč. g. Massa, ravnatelj glavnega salezijan-

Punta Arenas: Odmev ljubljanskega K K K. G. Massa mašuje, g. Borič, sin jugoslovanskih s.aršev, pa razlaga pred mikrofonom potek in pomen sv. maše.

Punta Arenas: Del množice med blagoslovom z Najsvetjšim po procesiji na čast Kristusu Kralju

skega zavoda v Punta Arenasu, ki uživa vse njihovo zaupanje. Sestavili so glavni odbor s številnimi pododbori, ki so takoj začeli z vneto propagando. Ta je kmalu zajela vse mesto. Tako je kongres stopil iz mej naše jugoslovanske naobčine ter je dobil bolj „vesoljno“ lice.

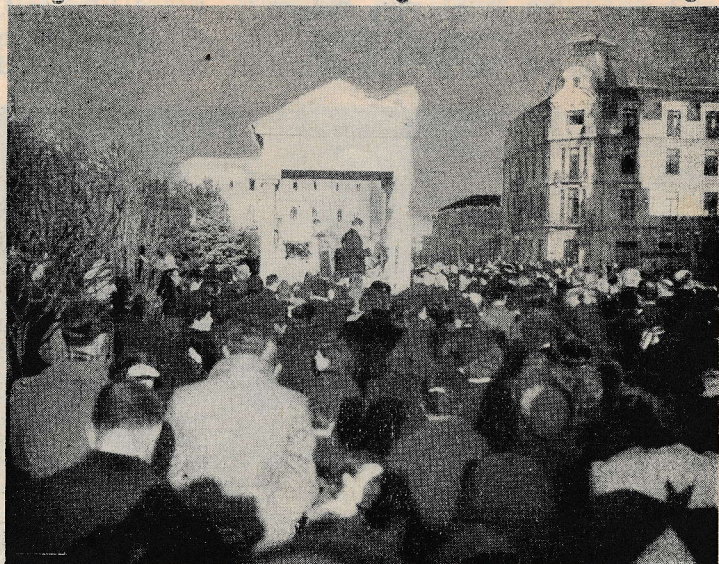
V torek 25. julija so začeli pridigati po radiu duhovne vaje. Našle so velik odmev. V dneh kongresa je pristopilo k obhajilni mizi toliko ljudi kot že dolgo ne.

V dneh od 27. do 29. julija so sledila posebna predavanja po skupinah za moške, za fante, za žene, za dekleta in za otroke. Naša prostor na gledališka dvorana je pri vseh zborovanjih bila nabito polna. Jugoslovani so imei posebej sijajno uspelo zborovanje v materinskem jeziku. Zborovanje je vodil g. Kukoč, učitelj novo ustanovljene jugoslovanske šole.

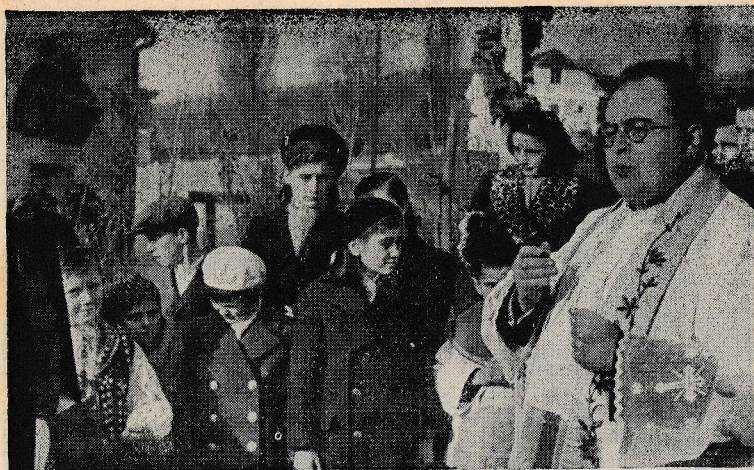
Lepo je bilo 29. julija, ko so se trume malčkov zgrnile

v cerkve za skupno sv. obhajilo. Bilo jih je čez 2.100, ogromno število za tako mesto, kot je Punta Arenas. Glavni odbor je imel na razpolago 50 avtomobilov za otroke, ki žive zunaj mesta ali daleč od cerkve.

Glavna slovesnost se je vršila 30. julija. Čez 1000 moških in fantov ter čez 1500 žena in deklet je pristopilo tisto lepo jutro k obhajilni mizi. Na

Punta Arenas: Med sv. mašo na glavnem mestnem trgu ob kongresu K. Kralja.

Podsjednik Mokrović pozdravlja prevz. g. nadškofa pri njegovem prihodu v Podsjed

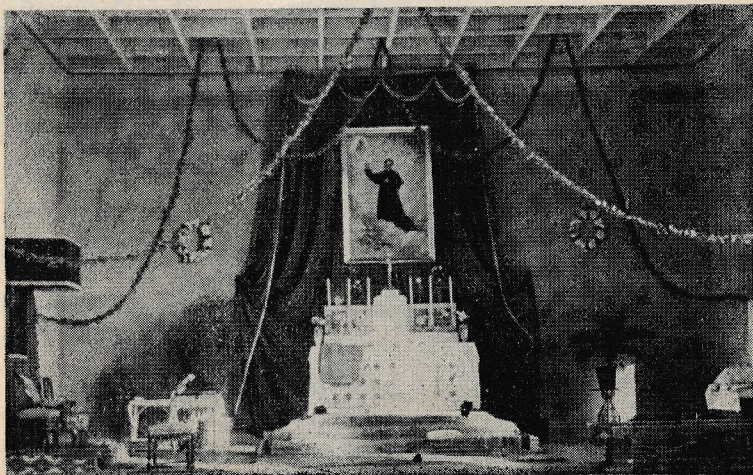
glavnem trgu so postavili lep oltar, kjer je g. ravnatelj Massa imel sv. mašo ob prisotnosti več tisoč vernikov.

Navdušenje je doseglo vrhunec med zaključno popoldansko procesijo. Dve tretjini mesta, to je 20.000 ljudi ji je prisostvovalo. Kristus Kralj v mestu ni dosegel še nikoli tolikega slavlja. Vrl Dalmatinec mi piše, da so mnogi jokali od navdušenja in ganotja. Na trgu je imel lep govor naš novi inšpektor Peter Giacomini. Po blagoslovu z Najsvetejšim se je vse mesto posvetilo Kristusu Kralju.

Pokrovitelj in častni predsednik kongresa je bil g. dr. Filip Dobrečič, jugoslovanski poslanik v Chileju. Vredno je poudariti, da je kongresni dan

bil izredno lep, medtem ko so prejšnji in naslednji dnevi bili zelo slabi. To milost pripisujejo molitvam otrok. Za propagando so potrošili čez 15 000 pezov, to je okrog 20.000 din, kar je pa že vse poravnano s prostovoljnimi prispevki.

Upam si reči, da menda ni na svetu jugoslovanske kolonije, ki bi se bila na slovesnejši način pridružila ljubljanskemu kongresu. Duhovni sadovi so veliki, bodisi med našimi ljudmi, bodisi med drugimi. Gospod ravnatelj Massa je v svojem navdušenem govoru 30. julija povedal, „da je sedaj Punta Arenas v milosti božji“. In deloma je imel prav. Upajmo, da bodo sadovi tudi ostali.

Podsjednik: Glavni oltar sv. Janeza Boska v novi cerkvi v Podsjedu

Podsused: Ljudstvo z zanimanjem spremlja blagoslovitvene obrede

Prva don Boskova cerkev v Jugoslaviji

V nedeljo dne 26. novembra je bila v Podsusedu pri Zagrebu slovesno blagoslovljena nova cerkev sv. Janeza Boska, o kateri smo v Vestniku že večkrat poročali. Očividec nam takole popisuje slovesnost:

Krasen jesenski dan. Na nebu se smeje sonce. „Samoborček“ veselo hiti proti našemu cilju. Prevzema nas svečano razpoloženje, zdi se nam, kakor bi šli na svatbo, samo da ne vriskamo... Pa tudi ni čudno. V Podsused se peljemo, k blagoslovitvi nove cerkve — prve cerkve — sv. Janeza Boska.

Podsused je ves v zastavah. Temu

kar ljudje čutijo na znotraj, morajo dati duška tudi na zunaj. Na licih očetov in mater berem veselo, globoko ginjenost: Salezijanci prihajajo k nam. Naša davna želja se je končno izpolnila. Imeli bomo cerkev. Cerkev, ki jo bodo upravljali mojstri deških src, sinovi sv. Janeza Boska, največjega vzgojitelja in ljubitelja mladine...

Množice tržanov in kmetov iz bližnje in daljne podsusedske okolice hite proti gričku, ki se na njem dviguje preprosta ali vendar prostorna cerkva. Pročelje je ukrašeno z velikim reliefom, ki prikazuje našega svetnika

Podsused: Zagrebški nadškof blagoslovlja zunanje stene nove cerkve sv. Janeza Boska v Podsusedu

Josip Mokrović, župnik v Stenjevcu, ki je dal pobudo za novo ustanovo v Podsusedu in šel pri tem salezijancem velikodušno na roke.

z njegovim tako značilnim in privlačnim nasmeškom. Okrog njega stojijo trije dečki: dijak, vajenec in črnček. S tem je lepo upodobljeno njegovo poslanstvo med mladino. Med delavci, med dijaki, v misijonih, povsod, vse povsod don Bosko skrbi za mladino in jo vzgaja za Boga in za domovino.

Vseh skupaj nas je pred cerkvijo nekaj tisoč. Šolarji so lepo razvrščeni ob cesti. Številne zastave raznih društev iz Stenjeveca, Podsuseda in Zagre-

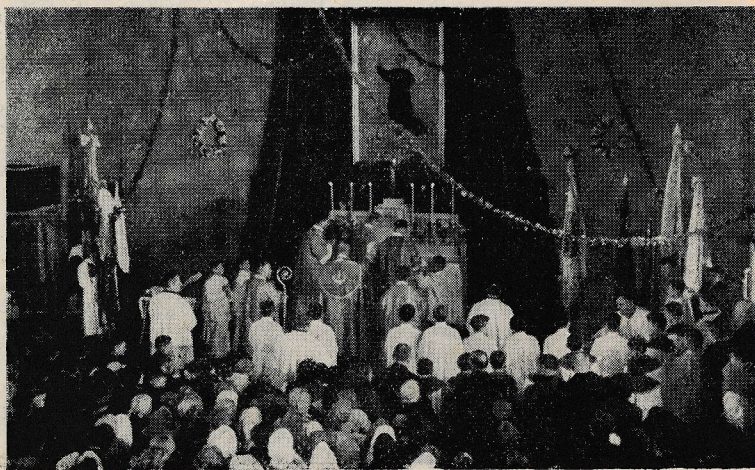
ba, poleg njih zastopniki cerkvenih in civilnih oblasti. Vsi čakamo na gospoda nadškofa iz Zagreba.

Pred slavalokom so pričakovali g. nadškofa: inspektor salezijancev g. Ivan Špan v spremstvu salezijanskih ravnateljev iz Zagreba, Splita in Ljubljane; zastopniki stenjevske občine, učiteljstvo in veliko število podsusedskih občanov.

Natanko ob desetih se je pripeljal prevzvišeni g. dr. Alojzij Stepinac, nadškof zagrebski. Spremljal ga je proarhidiakon dr. Milan Beluhan, kanonik in župnik pri sv. Mariji na Kaptolu.

Navzočno ljudstvo ga navdušeno pozdravlja in mu kliče: „Živio naš hrvatski metropolit!“ Nato stopi naprej stenjevski župnik, g. Josip Mokrović, v čigar župnijo spada tudi Podsused, in ga pristrčno pozdravi. Pri tem navdušeno poudarja, da je to izmed najpomembnejših dogodkov v zgodovini njegove fare in Podsuseda. Iz njegovih besed vre nepopisno veselje, ki navdaja podsusedske občane in vso župnijo spričo blagoslovitve nove cerkve. Tu bo sedaj središče duhovnega preporoda za Podsused in bližnjo okolico. Konec izzveni v veličastno zahvalo Bogu za to veliko milost.

Duhovščina se zdaj obleče v sveta oblačila in začne se blagoslovilni obred. Po blagoslovu cerkvene stavbe stopi g. nadškof v cerkev in zbor

Podsused: Pontifikalna sv. maša v novi cerkvi sv. Janeza Boska

klerikov s Knežije slovesno zapoje: Ecce, sacerdos magnus — glejte, veiki duhovnik. Nato sledi slovesna pontifikalna maša. Cerkev je nabita do zadnjega kotička, mnogi morajo ostati zunaj.

Vsa srca so združena in molijo, v vseh je ena sama srečna misel: Bliža se zaželeni trenutek, ko bo Jezus stopil na oltar; poslej bo neprestano prebival med nami, v naši sredi, On, pravi in resnični Bog v sveti Hostiji. In mi bomo vsak dan prihajali k njemu, v našo novo cerkev, da se mu bomo vroče zahvaljevali, da mu bomo izročali vse svoje skrbi in težave, pa tudi svoje veselje in ljubezen... Kako lepo nam bo pri njem! Prepevali mu bomo iz najglobljih globin svojega srca, hvaležno bomo molili za vse naše dobrotnike in za vse tiste, ki so nam pripomogli k tej nepopisni sreči...

Po sv. maši je imel prevzvišeni g. nadškof svojo prvo pridigo v Podsusedu. Blagoslov in pomen nove cerkve lepo poveže z nedeljskim evangelijem o poslednji sodbi. Jedro njegovega ognjevitga govora je ob-

seženo v modri Davidovi besedi: „Moja duša je vedno v mojih rokah“ (Ps 118, 109). Komur je kaj mar za dušo, jo bo rešil. In kdor se cerkve drži, ne bo zanemaril duše. Odločne besede prevzvišenega nadpastirja so vsem navzočnim segle globoko v srce.

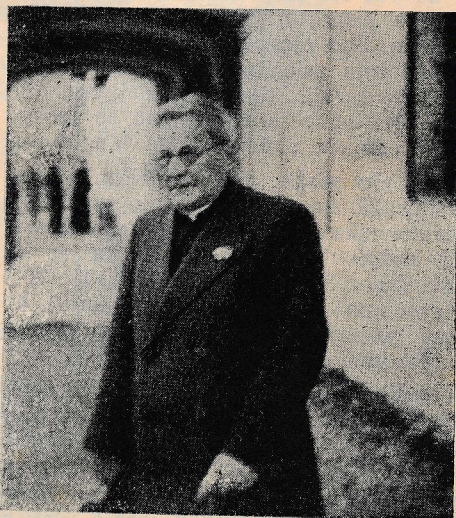
Popoldne ob treh je bil v novi cerkvi slovesni blagoslov z Najsvetejšim. Po blagoslovu pa so se ljudje zopet zbrali in napolnili prostorno podsusedsko dvorano, kjer so mladinci s Knežije z velikim zanosom zaigrali prelepo spevoigro „Z don Boskom soncu naproti“. Predstave se je udeležil tudi prevzvišeni g. nadškof, ki je z zanimanjem spremljal dovršeno podajanje mladih umetnikov. Pri prihodu in odhodu je ljudstvo svojega ljubljenega nadpastirja navdušeno pozdravljalo.

Vsi, ki so se udeležili blagoslovitve nove cerkve in s tem združene proslave, so se z najboljšimi vtisi vračali na svoje domove. Mirne duše lahko rečemo, da se Podsusedu obeta najlepša prihodnost, prav po geslu: Z don Boskom soncu naproti!

IVAN DOBERŠEK

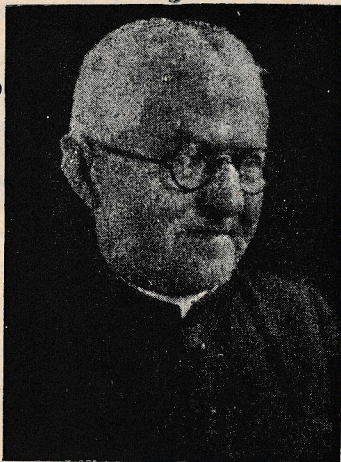
V ponedeljek dne 11. decembra je v Slovenski Bistrici umrl g. Ivan Doberšek, knezoškofijski duhovni svetnik in župnik v pokoju. Blažopokojni gospod svetnik je bil naš velik prijatelj in dobrotnik. Zato ga bomo vedno ohranili v hvaležnem spominu. Molimo za njegovo dušo! Naj v miru počiva!

Od tu in tam

Gospod Stuchly sedemdesetletnik.

Dobro znani gospod Ignacij Stuchly, ki je križem krašem prehodil vso Slovenijo in pozna vsako vasico — pa tudi ljudje so njega povsod poznali, zlasti sotrudniki in sotrudnice, in ga zavoljo njegove ve-sele živahnosti silno radi imeli — je dne 14. decembra dopolnil sedemdeset let. To je bilo 70 let trdega, pa vendar

blagoslovljenega življenja in dela. Do-bršen del svoje neutrudne delavnosti je posvetil tudi slovenski mladini v Gorici, v Ljubljani in v Veržeu. Zato mu mo-ramo biti še prav posebno hvačeni. Zdaj pa že več let stoji na čelu mlade sale-zijanske inspektorije na Češkem in Mo-ravskem. Pod njegovim varnim vodstvom se tamošnja salezijanska ustanova čudo-vito lepo razvija. Gospodu slavljenču pre-srečno čestitamo in mu želimo še mnogo veselih dni in obilo božjega blagoslova!

Dva slovenska novomašnika. V nede-ljo dne 26. novembra sta bila posvečena v duhovnika dva slovenska salezijanca. Naš znanec Martin Maroša je bil posvečen v Santiagu (Čile), Mirko Ri-javec pa v Mosqueri (Kolumbija). O-bema gospodoma novomašnikoma presre-čno čestitamo.

Število žrtev španske revolucije med salezijanci je dokončno ugotovljeno: 110 mrtvih, in sicer 42 duhovnikov, 35 kle-rikov in 33 pomočnikov. Od teh jih je bilo

92 umorjenih, 17 jih je umrlo v ječah, v bolnišnicah ali na fronti, eden pa se je izgubil. V začetku revolucije je bilo na Španskem 53 zavodov s 767 salezijanci; razdeljeni so bili v tri inspektorije, v barcelonsko, madridsko in seviljsko. Najbolj je trpela madridska inspektorija, kjer je izgubilo življenje 53 sobratov, najmanj pa seviljska, kjer je bilo 20 mrtvih.

Siam je postal Thai. — Kraljestvo Siam je velika svobodna država v Zadnji Indiji. Meri kakih 500.000 kvadratnih ki-lometrov in ima 15 milijonov prebivalcev. Ime „Siam“ pomeni „od sonca ožgano ko-žo“, to je tisto barvo, ki je značilna za pridelovalce riža; in res, riževe setve pokrivajo štiri petine obdelane zemlje v Siamu. Ker je pa ime „Siam“ tujega izvo-ra, so svojo državo preimenovali v „Thai“, kar pomeni „narod svobodnih“. Ta prekrstitev se je slovesno izvršila 24. junija, na sedmo obletnico, kar je siamska ljudska stranka izvojevala od kralja de-mokratsko ustavo in druge pomembne svoboščine. Razume se, da so bile ob tej priliki po deželi velike slavnosti. In ravno v tistih dneh so salezijanci odprli svoj prvi zavod v Bangkoku, v „oljčnem me-stu“, kakor mu pravijo tujci. Po dvanaj-stih letih dela so torej zasadili don Bo-skovo zastavo tudi v sami prestolnici, v „slavnem angelskem mestu“, kakor i-menujejo Bangkok domačini. Salezijan-ska ustanova se v Siamu zelo lepo raz-vija. V kratkih dvanajstih letih je zraslo devet postojank. Tam, v Bang Nok Khue-ku, misijonari tudi naš znanec pomočnik Jože Bevc.

Tudi v Jeruzalemu so slovesno pro-slavili beatifikacijo bl. Marije Mazzarello. To se je zgodilo v dneh od 13. do 15. maja. Cerkvene slovesnosti so bile v praz-nično okrašeni drugi jeruzalemski stolni-ci, zborovanja in druge zunanje sloves-nosti pa v „Don Boskovem gledališču“. Slavnostne akademije so se vršile kar vse štiri večere zaporedoma; prvi ve-čer v italijanščini, drugi v arabščini, tretji v angleščini in nazadnje v francoščini. Svečanosti so se udeležili številni zastop-niki cerkvenih in državnih oblasti kakor tudi vsi dobrotniki in prijatelji don Bo-skovih ustanov.

SALEZIJANSKI VESTNIK izhaja vsak mesec. Letno stane 10 din (za inozemstvo 16 din). Izdaja: Salezijanski inspektorat na Rakovniku v Ljubljani. Tiska sal. tiskarna, Rakovnik - Ljubljana. Predstavnik lastnika in tiskarne: dr. Jože Valjavec

Urednik: Tone Vode.

Sotrudniki! Sotrudnice!

Spet je minulo eno leto. Odstriglo nam je eno leto življenja in nas pomaknilo za eno leto bliže smrti. Upamo, da leto ni bilo prazno, da je poslalo v večnost lepo število dobrih del, tudi del s polja našega sodelništva, in zdaj vas ta dela čakajo v večnosti. Veseli boste pri vходу v večnost pozdravili ta dela, še z večjim veseljem pa dragoceno plačilo, ki vam ga bodo ta dela pripravila v večnosti.

Začnimo novo leto. Začnimo ga z dobrimi deli. Kdor ne začne takoj v početku, kaj lahko odlaga od dneva do dneva in ne stori nikdar.

Med dobrimi deli naj bodo tudi dela za Salezijansko družbo. Kot sodelniki in sodelnice ste po pravilih sodelništva dolžni podpirati salezijanske naprave. Prav za to podpiranje vam sv. Cerkev odpira bogato zakladnico popolnih in nepopolnih odpustkov, ki vam bodo enkrat tako dobro služili v večnosti.

Da ne pozabite na to dolžnost, vam v začetku leta prilagamo položnice. Sprejmite jih z dobro voljo, saj vam zagotovo, da ste člani salez. sodelništva in da imate, če izoršujete dolžnosti sodelništva, odprto bogato zakladnico odpustkov. Te položnice so pred vsem namenjene za kritje stroškov, ki jih imamo s tiskanjem Vestnika. Če pride kaj več, se obrne v dobre namene: za vzgojo duhovskih poklicev, za misijone in podobno.

Nekateri so za Vestnik že poslali. Ti naj ne zavržejo položnice, ampak naj jo shranijo za druge prilike. Morda bo prišla prav za pošiljatev za sv. maše, za devetdnevnice, za sklad Marije Pomočnice itd., morda je bo potreboval kdo drug in bodo lahko postregli.

Sotrudnikom in sotrudnicam v Julijski Krajini pošiljamo tamošnje položnice. Kar nanje pride, vse lahko uporabimo za naše ustanove.

Že naprej vsem darovalcem: „Najlepša hvala! Bog naj stoterno poplača!“

Nove knjige

PRESVETI ZAKRAMENT. II. del. Premišljevanja o svetem obhajilu. Mnogo ljudi je, ki pogosto prejemajo sv. obhajilo. Pa vendar, kako malo jih je, ki bi se pri tem res posvetili. Marškomu je pogosto obhajilo pri tem celo v spotiko. „Glej ga, pravijo, vsak dan je pri obhajilni mizi, je pa takle in takle!“ Od kod ta pomanjkljivost? Od tod, ker se ne zavedamo dovolj, kaj nam je sv. obhajilo; in še od tod, ker se nanj le slabo ali nič ne pripravljamo. Da bi temu odpomogli, so prizadevni ljubljanski bogoslovci priredili in izdali knjigo **Presveti Zakrament**. Prvi del, ki je izšel že l. 1935, obsega premišljevanja o Gospodovi pričujočnosti v presv. R. Telesu; drugi, ki je pravkar izšel, pa premišljevanja o sv. obhajilu. Posneta so iz spisov in govorov bl. Petra Julija Eymarda, velikega častilca presv. R. Telesa. Premišljevanja so prav lepa in globoko občutena, saj so privrela iz svetnikovega srca, pa vendar preprosta, lahko umljiva in privlačna, tako da morejo vsakega, bodisi preprostega bodisi izobraženega, vnesti v pravi pobožnosti do presv. R. Telesa. Zato knjigo vsem prav gorko priporočamo. — Cena: broš. 26 din, vez. z rdečo obrezo 30 din, vez. z zlato obrezo 34 din. Naročite jo lahko tudi pri Sal. sodelstvu na Rakovniku.

Glas vpijočega v puščavi. Knjižic št. 145. Ta izredno posrečena knjižica, tako po svoji lepi zunanji opremljeni kakor po tehtni notranji globini, popisuje vse okoliščine, v katerem se je narodil Kristusov predhodnik, sv. Janez Krstnik. Odpira nam nova obziranja, o katerih niti slutili nismo.

Duhovni koledarček 1940. Knjižic št. 146. Je zelo lep in prikopen. — Priporočamo!

Priporočamo **sliko Marije Pomočnice na Rakovniku** v bakrotisku. Velikost 50x37 cm. Znižana cena 8.- din, po pošti 1.50 več.

RAZNE MLADINSKE KNJIGE,
velik izbor poljudnih enodinarskih „Knjižic“,
vse knjige salezijanske izdaje
vam nudi

Mladinska založba

LJUBLJANA, STARI TRG 30

V Mladinski založbi se dobijo tudi najrazličnejše
šolske in pisarniške potrebščine
po ugodnih cenah.

NAŠE KNJIGE

Dr. Jos. Valjavec: Nevesta presvetega Srca, broširana din 8.-,
po pošti 1.50 več.

Brezmejna ljubezen Srca Jezusovega do človeškega rodu je v knjigi tako
lepo izražena. Obenem pa nam pisatelj očrta pot, ki je po njej Bog vodil
svojo izvoljenko.

Janez Bosko-A. L.: Mihec Magone; broš. din 5.-, po pošti 1
dinar več.

Don Bosko, izredni poznavalec otroške duše in največji vzgojitelj preteklega
stoletja, je sam opisal življenje enega izmed svojih gojencev, Mihca.
Le-ta se pod vplivom dobrote in ljubezni, ki vlada v zavodu, razvije iz
pocestnega pobalnička v vzornega in krepostnega dečka.

Dr. Jos. Valjavec: Vzor mladine, broširana din 8.-, po pošti
1.50 več.

Mičen življenjepis don Boskovega gojenca Dominika Savia, ki s svojim živahnim in veselim značajem zbira okrog sebe tovariše ter z njimi tekmuje v ljubezni do Marije Brezmadežne in Najsvetejšega Zakramenta. — V cvetu let presadi Bog to žlahtno cvetko na nebeške vrtove.

Auffray-Logar: Vzgojna metoda sv. Janeza Boska, broširana din 12.-, po pošti 2 din več.

Don Bosko je imel pri vzgoji svojo metodo, ki se je močno razlikovala od tedaj običajnih vzgojnih sistemov. Z izredno bistrovidnostjo je prehitel desetletja, ko je spoznal, da bo bodoča mladina dostopna za vzgojo le tedaj, če se ji bo vzgojitelj približal z dobrohotno naklonjenostjo in z nesebično ljubeznijo. Veliki papež Pij XI. ga je vsem krščanskim vzgojiteljem večkrat stavil v zgled in posnemanje.

Dr. Franc Knific: Pri božjem Srcu, molitvenik, zlata obreza din 20.-, rdeča 16.-, po pošti 1 dinar več.

Ako je naslovnik umrl ali spremenil bivališče, vrnite list na:
VODSTVO SALEZ. SOTRUDSTVA, RAKOVNIK - LJUBLJANA 8